

нѣколко дѣне, а братъ имъ Дарій Потъ, като
получилъ коронѣ-тъж, дѣлго управлѣвалъ госпо-
дарство-то си съ съ слава, и умрѣлъ веке въ
старость.

Подиръ смъртъ-та си оставилъ двама сы-
нове: постарый былъ Артаксерксъ Мнемонъ, на-
реченъ тѣхъ за това, что-то ималъ чюднѣ па-
мать; а по младый Киръ, страстно былъ обы-
ченъ на майка си Парисата, за превъсходны-тѣ
мѣ качества, и блистателны-тѣ мѣ надежды,
каквы-то той подавалъ за себе-си. Къмъ не-
щастіе двамата братѣ, единъ други се мразили:
Артаксерксъ мразилъ Кира защо-то го обичала
майка мѣ, а Киръ за това, чи братъ мѣ Арта-
ксерксъ взелъ престола подиръ смъртъ-та на ба-
ща имъ Даріа — Пота.

Въ Персы-тѣ было обыкновеніе, что-то
всякой царь, привъзлизанье-то си на престолъ
непремѣнно слизалъ въ града Пассаргада, който
былъ основанъ отъ великаго Кира, гдѣ-то се
нахождалъ и гробъ-а мѣ. Тамъ жрецы-тѣ по-
мазвали на царство-то новия Царь съ извѣс-
тны обряды, които може да въ се пок'жтъ